

Formacja na luty 2023

Ewangelia św. Mateusza 25,31 – 46 – Chrystus w braciach najmniejszych

Zdanie do powtarzania w lutym – *Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili (Mt 25,40)*

Komentarz do perykopy biblijnej

Pan Jezus przyjdzie w chwale, otoczony aniołami, zasiądzie na tronie i zgromadzą się przed Nim wszystkie narody. Ludzie zostaną rozdzieleni – jedni staną po prawej stronie, drudzy po lewej. Ci po prawej stronie usłyszą od sędziego słowa zwiastujące radość i szczęście: „*Pójdźcie błogosławieni Ojca mojego, weźmijcie w posiadanie królestwo przygotowane wam od początku świata*”. Ci po lewej stronie usłyszą wyrok budzący grozę – „*Idźcie precz ode Mnie przelęci w ogień wieczny przygotowany diabłu i jego aniołom*”.

Dlaczego los osądzonych ludzi jest tak różny? Wyjaśnia sam Chrystus. Ci zbawieni mieli otwarte serce dla bliźnich, szczególnie ubogich – nakarmili ich, напоили, przyodziali, odwiedzili w więzieniu, pomogli w chorobie. Ci potępieni mieli serce z kamienia, byli obojętni na los biednych – nie nakarmili ich, nie напоили, nie przyodziali, nie odwiedzili w więzieniu, nie pomogli w chorobie.

Jedni – pomagając ubogim – pomogli samemu Chrystusowi cierpiącemu w bliźnich, drudzy – będąc obojętnymi wobec potrzebujących odwrócili się plecami od Zbawiciela.

Pięknym i wręcz heroicznym przykładem pomocy bliźniemu w potrzebie jest postawa biskupa z powieści Viktora Hugo – *Nędznicy*. W małym miasteczku we francuskiej Prowansji – w Digne mieszkał biskup Myriel, który był bardzo szanowany przez mieszkańców. Pewnego wieczoru do jego skromnego mieszkania zapukał biedny galernik, który po latach został wypuszczony z więzienia. Wszyscy go odrzucali, lekceważyli, gardzili. Jedynie biskup zaoferował posiłek i nocleg. W nocy szatan skusił jednak byłego więźnia, który ukradł srebrną zastawę stołową, a samego biskupa uderzył, gdy ten go złapał na gorącym uczynku. Następnego dnia żołnierze przyprowadzili go do biskupa z ukradzionymi rzeczami. Ku zdumieniu żołnierzy i galernika biskup powiedział, że przekazał mu dobrowolnie te srebra i dołożył jeszcze dwa lichtarza. Uwolniony więzień był w szoku. „*Dlaczego to zrobiłeś*” – zapytał. Biskup odpowiedział – „*za te srebra wyrwałem twoją duszę z rąk szatana i oddałem Bogu. Pamiętaj, że przy wczorajszej kolacji obiecałeś, że staniesz się dobrym człowiekiem*”

I tak się stało. Pod wpływem dobroci biskupa więzień doświadczył nawrócenia.
Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych najmniejszych, Mnieście uczynili

Rozważany przez nas fragment Ewangelii bardzo jasno nam uświadamia, że nie można być osobą wierzącą, jeżeli nie ma we mnie wrażliwości na bliźniego. Nie można wierzyć w Boga i Go kochać, jeżeli nie Kocham bliźniego. Przykładem takiej wiary jest Maryja. Najpierw musiała otworzyć się na dar nowego życia, które za sprawą Ducha Świętego poczęło się w Niej, a potem z pośpiechem udała się do swojej krewnej Elżbiety, aby nie tylko uwielbiać Boga za niewysłowione dary, które stały się ich udziałem, ale także by pomóc ciężarnej, już nie młodej kobiecie. Kiedy Jezus rozpoczął życie publiczne Maryja była blisko ludzkich spraw, choćby wtedy, gdy zabrakło wina na weselu w Kanie Galilejskiej. Nic dziwnego, że Jezus widząc i znając Kochające serce swojej Matki, wówczas gdy umierał przekazał Ją – jako Matkę – Janowi, a przez niego każdemu człowiekowi.

Maryja – Matka, „która wszystko rozumie” która jest zawsze z każdym człowiekiem i kocha go jak kochała swojego jedyne Syna.

Jakże pięknym świadectwem takiej miłości Maryi do swoich dzieci, szczególnie biednych, cierpiących i pogardzanych są objawienia na rue du Bac. Podczas lipcowego objawienia Siostra Katarzyna Laboure widziała ból, smutek i łzy Maryi, gdy mówiła o cierpieniu, wojnie, śmierci, gdy przeżywała z wielką troską to co ludzie przeżywają i będą przeżywać. Znak Cudownego Medalika na zawsze będzie świadectwem miłości Maryi do każdego najbiedniejszego człowieka. Ona – Niepokalana uczyła się takiej postawy od Jezusa. Znała hojność Jego boskiego Serca, znała nieskończone miłosierdzie Syna, doświadczała takiej miłości, której świat do tej pory nie znał. Ufała Bogu bezgranicznie i dlatego przez Jej ręce otrzymać można wiele darów – dla duszy i dla ciała.

My, którzy należymy do Stowarzyszenia Cudownego Medalika mamy obowiązek świadczyć o takiej miłości Jezusa i Maryi. Mamy być pierwszymi, którzy dostrzegą chorych, cierpiących, zniewolonych, głodnych i zziębniętych. Mamy im ofiarować nie tylko Cudowny Medalik, ale i naszą miłość, która będzie obrazem miłości Boga. Wiemy, że Siostrze Katarzynie Laboure bardzo zależało na rozpowszechnianiu treści objawienia. Nie zawsze była zadowolona. Jak wspomina ks. Rakocy w swojej książce o objawieniach, po śmierci Siostry Katarzyny znaleziono kartkę będącą dowodem rozgoryczenia Powiernicy Niepokalanej, że z taką opieszałością realizuje się życzenia Maryi. *Chodziło głównie o udostępnienie kaplicy wiernym. (...) Na wspomnianej kartce Katarzyna wypomina, że nie zawierzono tej sprawy Bogu i prosi Maryję, aby w takim razie objawiła się gdzie indziej. Kartka, która nie zachowała się do naszych czasów, pochodziła rzekomo ze stycznia 1858 roku. Miesiąc później miało pierwsze objawienie w Lourdes. Katarzyna powtarzała później siostronom, że to co działo się w Lourdes, mogło mieć miejsce w ich kaplicy.*

Zachęcajmy się do gorliwego świadectwa wobec Boga i bliźnich, abyśmy byli godnymi spadkobiercami orędzia Niepokalanej z rue du Bac.

Niech nas wspiera **Matka Boża z Lourdes, która jest Patronką miesiąca lutego.**

Przypomnijmy, że objawienia w Lourdes rozpoczęły się 11 lutego 1858 roku. Maryja zaczęła ukazywać się w grocie Massabielskiej dziewczynie imieniem Bernadeta. Dziewczynka ujrzała w grocie złociste światło promieniujące wokół i stojącą w nim Panią ubraną w białą, błyszczącą suknię, przepasaną niebieskim paskiem zwisającym do ziemi. Miała też różaniec z dużym, jaśniejącym krzyżem.

Od 11 lutego do 18 lipca objawienia powtórzyły się 18 razy. Dnia 25 marca Maryja przedstawiła się Bernadecie jako Niepokalane Poczęcie (Maryja potwierdziła więc to co Kościół ogłosił w formie dogmatu o Niepokalanym Poczęciu cztery lata wcześniej przez papieża Piusa IX).

NMP z Lourdes wzywa lud chrześcijański do modlitwy i do pokuty, które stają się lekarstwem na wszelkie choroby ciała i duszy. Modlitwa różańcowa, odmawiana osobiście, czy we wspólnocie powoduje – tak było w Lourdes - że Jej oblicze łagodnieje i jaśnieje radością.

Cudowne źródło, które jest darem tego objawienia stało się miejscem uzdrowień, także cudownych. Lourdes jest miejscem, do którego przybywają szczególnie chorzy i cierpiący wraz ze swoimi opiekunami. Maryja hojnie rozdaje Boże dary tym, którzy proszą i ufają. Nic dziwnego, że dzień pierwszego objawienia – 11 lutego jest obchodzony jako Światowy Dzień Chorych.

Zadanie apostoelskie na luty

Odwiedzanie osób chorych, samotnych, przeżywających smutek, zmartwienie, zwłaszcza śmierć członka rodziny. „*Weselcie się z tymi, którzy się weselą, płaczcie z tymi, którzy płaczą*” (Rz 12,15)

Pomoc w uczestnictwie we Mszy św. z okazji Dnia Chorego – pomoc w dowiezieniu do kościoła, zachęta do skorzystania z sakramentów świętych.

Opracował na podstawie *Podręcznika do formacji... rok A* -

ks. Jacek Wachowiak CM